

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

Qu[...] verus [christ]i dispulus debet se co[n]figurare passionib[us]
ip[s]ius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Duo ver^o xpⁱ dispulus debet se cōfigurare passiōibus ipius.

Th̄it̄ur cū me filii tenebrarū

crucis patibulo affixissent: nō suffecit eis horrendū sup
pliciū mibi illatū: sⁱ crudeli^o seuiētes corā dolēte t mo
riēte stabat: t me deridebat t blasphemādo subsānabāt mouē
tes capita sua: t obprobry^s ipissime miser^r affigebāt. Ego aut̄
bis nō mot^r: sⁱ patient^r sustinēs aiebā. Pater ignosce eis qz ne
sciūt qd faciūt. Inē duos latrones tāqz supplicy reū me dī filiū
suspederūt: t vn^r quidē ex his me deridebat ali^r aut̄ patrocinū
implorabat: quē cōtinuo ad grām recepi: t pctōr venia^r tribuē
do padisum ei celestē pmissi. Circuspxi t nō erat auxiliator: oēs
me dereliqrant. Noti qz mei qsi alieni recesserāt a me. Stabat
quidē ex his a lōge: t q circa me siebāt cōsiderabāt: fratres qz
mei in agustys mortis disp̄si a me diffugiebāt. Vestimenta mibi
tortores extrabētes nudū reliquerūt. Suma dei v̄tus t potētia
xps dñs tunc miserabilit^r stetit qsi omni v̄tute p̄uat. Nā absqz
mia me cruciatibus acerrimis vexauerūt. Ego aut̄ tāqz agnus
māsuetus q portat ad victimā obmutui t nō aperui os meum
angustie mibi vndiqz erāt: miserie me vbiqz p̄mebāt quocuqz
me vertebar dolorē inueniebā. Stabat tūc iuxta crucez filij pen
dētis mat̄ mestissima: cūcta vulnerū meoz in pectore suo dolo
risera mātnis visceribus pferēs tornēta ac sustinens vulnera:
audiēs igit̄ vocē ei^r flebilē t luctū miserabilē: eiusqz dolorem
sciēs vehementē: cōpassiōe mot^r pie ipam cōsolabar: t dilectaz
m̄fēz discipulo dilcō recomēndās: discipulū p me ei in filiuz de
legau. Qualit tūc gladi^r doloris viscer^r penetrauerit dulcissime
m̄ris: qli^r etiā meroris gladi^r iteriora oia filij pendētis replene
rit nullus pfecte. **Discipulus** O dolor seūissimus:
estimare poterit. Dolor seūissimus t cōpassiōe precipua
dignissimus. O seūicia ac duricia īmensa enormit te torquētiū
qualit o cruēte bestie leonibus fortiores: lupis rapacibus seūio
res: agnū illū mansuetissimū: speciosuqz forma pre filiis hoīm:
nobilē ac delicatū: piū ac mansuetū sic crudelit torquere potuīs
tis. O deus me^r: ytinā fuisset tūc famulus tuus p̄sens dū hec a
gebant: vt pietas t cōpassio q eis defuit p me suppleta fuisset.
Profecto si possibile fuisset: salua hūani generis redēptiōe ego
aiam mēā pro vita tua exposuīsem: vel cum dilecto p̄ter occu
buīsem: vel certe si hoc fuisset negatū: saltē pre dolore pstrattus
pedē crucis in qua dilcūs moriebas brachys affectuosissime cō

passionis strinxissen: t sic flens t eiulans pdurasse: quo usqz
for sitan cū tra tremuit t petre scindebant: cor qz amatis piter
scissum fuisset. O qz felicis migrasse: si moriēte dilcō ego qz
secū piter mortuus fuisset an n̄ meministi qd fecerit armiger saul
qui in mōte gelboe dñm suū iimicis vallatu iprobc occubuisse:
vidēs fidelitatē ei t societatē facere cupiēs: sup gladiū suū stul
te irruit t piter mortuus ē cū illo. O si seruus vidēs dñm suū
infelicis mori cōmoriebat: dilcūs vidēs dilectū p dilecto fideli
ter mori nō cōmorere: Qualis etiā viuere posset: t nō potius
eligeret fortis mori qz infeliciter viuere: pperea vtqz elegisset
suspendiū aia mea: **Sapientia**. Hanc horā moriēdi
t mortē ossa mea. **Sapientia** ab efnō mihi preele
gi: vt solus tyc calicē mee biberē passionis: t morte: pro oibis
sustinerē. Nuinc autē tēpus adest vt ois qui vult venire post me:
abneget semetiām t tollat crucē suā t sequat me: t sciat p cer
to hāc imitationē deuotā tam acceptabilē mihi fore: qntū fuisset
pro tūc si mecum pstitisset: t mortuus piter cū moriēte fuisset.
Et ecce hec erit crux tua quā portare debes si vis meus eē ama
tor. Quādocūqz exercicio vtutū t diuinoꝝ expletioni mādatoꝝ
studiose intētus es p posse tuo: t tñ ex emulis ex hoc derisiōes
seu detractiōes recipis: insup t in oculis eoꝝ intīn viles cis t de
spicabilis appares: vt hoc nō vtuti paciētie ascribat: nec ḡe q̄ ē
in te. s̄ ipotētie t ignauie: t q̄ te vindicare volēs nō audeas v̄
scias. Tu autē hoc nō solū patient t libent p deo sufferas: veruz
etiā ex supabūdanti p̄m q̄ in celis ē seriosius p eis exorāt stu
dueris: t eos deuote apud me excusaueris: ipos mihi recōmen
dādo. Quicūqz in hac cōtrarietate lesiua ad glam t imitationē
crucifixi seipm supauerit: scire debet quotiēscūqz hoc fecerit: q̄
mortē dñi recens reuiuiscere facit: t imaginē crucifixi in se por
tabit. P̄ te si bona opa faciēs t inoceñt ac simpliciē in via abu
lans opa tua bona ab iuidis psecutorib̄ cōculcarent: insup de
te nō bona s̄ mala vbiqz loqren̄: falsaqz tibi niſta iponētes. vi
ta tuā in ocul̄ te honore dignū habentū deprauat nō d̄sisterēt.
Tu autē ex his nō mot s̄ magis exhibilat̄ i te manēs in tanta
maneres psequētiū te cordis pietate: vt patut eēs sincero affū
t pio corde cūctas offētas remitterē: vt sic penit̄ in te delete eēt
ac si nunqz facte fuissent. Ipsiſ qz pberes auxiliū t consiliū op
timū eius ob amore q̄ suis crucifixorib̄ etiā nō petētib̄ nō solū
offensas remisit: sed t eis pdesse studuit p eis apud patrē iterce
dēdo. Quicūqz teipm i b̄ facto pp̄t deū supares: certissime ac ye

racit iux*tū* dilectū tuū crucifixū parit crucifixus stares: mūdana
 solacia fugiēdo: t^z vtilitates ac cōsolatiōes frenas pp̄t me relin
 quēdo: nīl quātū necessitas b̄ reqrit: desertionem meā qua ab
 oībus derelict⁹ fui p̄ hāc recōpensans: voluntariā abstractionē
 quotienscūq; tuos caros amicos vel cōsanguineos pp̄t amore
 saluatoris reliqueris discipulū t^z dilectū fratrē mibi iux*tū* crucez
 cōpacietē substituis. **E**xpoliatio quippe tue p̄pē volūtatis vesti
 6. mēta sūt nuditatis mee. **L**ūc^z bis q̄ te ipugnat seu criminat et
 aduersa inferūt volūtarie cesseris: t^z eoz q̄ te v̄bis īportune iua
 dūt: irā t^z ipacientiam tā māfuite t^z cū tāta cordis dulcedine ac
 verboz suauitate ac vultus hilaritate r̄ceperis: vt tua dulcis be
 nignitas merito aduersarys verecūdiā iferre possit: vt eorū de
 beat tumor tua ex humilitate cōfrigi: tūc mortis mee ymago t
 similitudo in te veracis rellucet. **I**te exēplo matris mee fidelissi
 me t^z discipuli dilcī sp̄ tibi mēoria passiōis assit ī corde p̄ mēoriā
 ī orōe p̄ ruminationē denotā: t^z i opatiōe p̄ imitationē affectu
 osam. **Q**uicūq; b̄ fecerit yer⁹ ihu xp̄i imitator existit: t^z delicias
 ei apud se copiosas ministrabit. **S**ignū ḡ tue dilectionis sit exhibi
 bitio opis. **V**eri exhortaberis te velle mori p̄ me corporalit: nūc
 venit hora tua: accurre: festina: t^z recipe mortē p̄ me spūalit. **D**
 q̄ntū d̄ tali filio q̄ crucē hāc recipit p̄ celestis glābif. **O** q̄ntū de
 tali fidelissimo disciplo mīgr̄ mīgrōru iocūdabif: dilectū p̄ dilcō
 q̄q; morientē: eiusq; passioni r̄ndentē: vt videlicet b̄ sētiat in se
 qd̄ t^z i xp̄o ihu. **L**ū q̄nta glā putas sublimabif ī cel: t^z q̄nto bono
 re dign⁹ habebif: socius nāq; magne tribulatiōis erit t^z socius
 immense. **D**iscipul⁹ Scio dñē qz nō ē hois via ei⁹
 cōsolatiōis. **N**e nec viri est vt abulet t^z dirigat
 gressus suos. Quāobrez oculos ac man⁹ ad te sursū eleuo p̄fisi
 me redēptor: deuote supplicādo: q̄tinus venerāde passionis tue
 ymago t^z similitudo mibi famulo tuo efficacit īprimaſ: t^z suū ī me
 effectū salubrē iugūt opeſ ad laudē t^z glām nois tui bñdicti. **L**e
 terū vt vides aia mea tota ī excessu mētia posita: adhuc stat sus
 pēsa: tibi patiēti intēdēs: t^z audire cupiēs famē tā miserāde pas
 sionis. **S**cire insup cupiēs vtrū caro passa ex diuinitatis īfluxu
 aliq; tūc sēserit alleuia. **S**apientia **M**ota valde de
 tionem tanti doloris. **H**ac ītrrogatione
 qd̄ merito ex itimis te mouere debeat ad cōpassionem. **I**n illa
 hora cū mortis suppliciuz ptuli horrendum: aia verbo perfecte
 fruebat: t^z tñ diuinitas pmisit carni agere t^z pati que sua erant
 ppria: t^z qz vires inferiores fibijspis relinquebantur: passibiles

valde reddebanſ. Attēde nūc glām toti⁹ orbis i cruce suspēſaz:
t miserys vltra modū angustiatā: pēndebā in patibulo crucis:
ligno ūmobilit̄ cōſixus: desolat⁹: t omni adiutorio humano pri
uatus. Sed t p̄ meus celeſtis me quodāmodo reliquifē vide
bae: cu nō iuuabat quē iuuare poterat: magnalia opa oīddēo.
Vidnera cruēta ſanguinē fūdebat. Ochli mei a fletu caligabāt:
t oia viſceř mea p nimio cruciatu stabescebant. Rugiebā a ge
mitu cordis mei: t nō erat q̄ respiceret: flebā amare: t nō erat q̄
lacrīmas abſtergeret: dolores t liuores me opp̄ſierat: t nō erat
q̄ foueret. Drātē male dicebat. Lacētē deridebat. Pacientē ſuſti
nētē blaſphemabāt. Et cu ſic vndiqz nie dolores mōtis circūde
diſſet: claimauit ad patrē dices. De⁹ me⁹: de⁹ me⁹ vt qd dereliqſti
me: t tñ volūtas pēdētis fili⁹ ſp fuit ſormis p̄ne volūtati. Si
tiui: t nō erat q̄ calicē aque frigide aie ſitiēti porrigeret: ſz aceto
mixto cu felle ſitim meā potabāt. Attū l̄ aia mea p ſitis angus
tia multū affigeret: magis tñ feruide ſalutē būanaz ſitiebat: t
cu oia q̄ ſcripta erāt de me cōſūmarenſ: factus obediēs vſiqz ad
mortē: inclinato capite īdidi ſpiritu. Nec ſuffecit eis viuentē me
doloribus affigere: ſz t mortuū penis afficeř tēptabāt. Nā lat⁹
meū muerone dire lancee perforabant: ex quo ſanguis t aqua
exibant: que corpus mortuū pſundebant. Sicqz vita mundi p
mundo exticta fuit: t ſanguine ſuo precioso genus humānuz
redemit atqz veterum piacula peccatorum pio cruore deterfit.

Discipulus O vere magna t inestimabilis dilcio
tue ſanctissime paſſionis: qua nos miseros orbis conditor rede
miſti: vtinam nunc dignas laudes tibi exſoluere possem: vtinā
omnium hoīm q̄ ſunt ſup terraz: vel futuri ſunt vel p̄terierunt
p̄rogatiuis florebat: vt eas i tuo famulatu expenderet. O q̄s mihi
det ſapientiam ſalomonis: fortitudinem ſampſonis: abſolonis
pulcritudinē: omnīqz p̄cipū hui⁹ mudi diuitias t glām atqz
virtutē. Quatenus hec oia: t multa maiora bis libere offerrem
in obſequum mei ſaluatoris i odore ſuauitatis. Sed heu qd pōt
facere canis mortu⁹: aut quā gratiā preſtar pōt ſurdus t mut⁹:
Sapientia Si linguis hominuz loqreris t angelo
rum: si cūnctorum hominū bonis opib⁹
p̄dit⁹ eſſes: si oīm ſacrārū virginū puritate claresceres: si oīm
rū atqz doctoz p̄cursor: martirūqz vexillifer exiſteres: ſi oīm
creaturaz vītē haberes: repēdere vīcē tāto redēptori ex cōdig
no nō posses: nec p mīma gutta ei⁹ ſāguis p te ex amore effusa.

Discipulus Quid igit retribuaz dñō pro oib⁹ q̄
retribuit mibi. O mi deus doce queso
famulū tuū: qualif saltem ex grā placere posset: q̄ ex ifirmitate
et puitate operū. **S**apientia Memoriā passiōis mee
suum deficit. **S**apientia semp debes i corde tuo
habere: et oēs tribulatiōes et aduersitatis quas pateris ad ipm
referre: ipsq̄ similitudinē qntū possibile ē induere debes. Itē
ex occulta dispēsatione cū tibi cōsolatiōē internā substrabo: et
te desolatiū relinquo: debes adinstar veri crucifixi nō aliūde cō
solatiōē qrere: s̄ patien⁹ expectare: et sursū ad p̄em q̄ in celis
ē respectū habere: teipm deserēdo: et oēni cogitatū tuū in ipsum
iactando. Lunc absq̄ dubio qnto fuerit maior hois exterioris
pressura et desertio hois iteriois cū volūtate deo vnta tanto si
milior eris crucifixo et acceptior p̄i paniādo: q̄ reuera hoc est
punctū aduersitatis: p qd milites pbatisimi in acie xpī cōstituti
strictissime examinanſ. Post cōcupiscētias tuas nō abeas: sed
eas virilit frangas: tūc felle amaritudis cū dilco tuo potaberis
oīm hominū salutē sitias: superiorib⁹ tuis obedientiā deuotam
exhibeas: oīa opa tua ad vtū pfectiōē: et debitaz perducere
cōtendas cōsummationē. Itē oīa infortunia et cūcta tristabilia
clemētie dei debes cōmittere: et sic te libere in oīi facto tenere:
q̄si homo q̄ in pūcto migratur ē de hoc mūdo. Refugiu quoq̄
cōtinuū in vulnere lateris mei debes qrere: tanq̄ coluba in fo
raminib⁹ petre: q̄ i h̄ loco sp̄ iuenies copiosissima pctōp̄ remis
sionē: grāz pleitudinē: et a cōctis mal̄ iminētib⁹ securā pfectiōez

Discipulus Unā adhuc petiunculā de hac mate
ria dulcissime passiōis tue porrigo de
hoc videlicet q̄ tam breui tangēs p̄trāisti. Qualif sc̄ se habu
erit nr̄ illa venerāda genitrix tua fidelissima quādo iuxta cru
cem stetit: et filiū suū dilectiūz corā oculis tuis suspensiū cōspexit.

Sapientia De hoc licētiatus ipam adeas: et eius ab
ore hoc quod vis diligētius inqras.

Mōndatio singularis beate viginis: et de dolore eius inest
mabili quē habuit in passione filij.

Etabat iuxta crucē Iesu ma
ter eius: tpe vernali cū ad alta celi sol ic̄ipit ascēdere: et
ēris infundere radioz suorū secundā luminositatē. Ec
ce vegetabilia cūcta hiemali glacie cōstricta ic̄ipiūt reuirescere
animātia q̄q̄ et volatilia in antris et specub⁹: ac diuersis qbusq̄